

Titel: Udrag fra Journalen NB14

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K22", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb14-kom-shoot-nb14-450.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **det paatænkte Foredrag lod sig ikke bruge ... Martensen og Søren og R. Nielsen** : Som optakt til P.C. Kierkegaards foredrag hedder det i referatet i *Dansk Kirketidende*, nr. 219: »Efter Opfordring af Conventets Formand, da der endnu kunde disponeres over en Halvtimes Tid, taledede derefter Dr. Kierkegaard omtrent saaledes:« (sp. 171). Herefter følger en længere indledning af P.C. Kierkegaard: »Da min Ven, Conventets Vice-Formand, for nogle faa Dage siden mindede mig om vort til i dag berammede Møde, og da han derhos [desuden] tilføiede *sit Ønske*, at jeg vilde forberede mig paa et eller andet Foredrag, der her kunde tages med, hvis der just skulde blive Tid tilovers, og som i det modsatte Tilfælde kunde vente paa en anden Leilighed, saa var jeg, hvad Villien dertil angaaer, strax parat. Ogsaa mente jeg snart at have fundet en passende Gjenstand for en saadan Meddelelse, den *Erklæring* nemlig, som omtrent i de Dage var udgaaet fra en del *slesvigske Præster* imod Opfordringen til, at de skulde bede for den Konge, til hvem de ere tagne i Ed« (sp. 171). Efter en længere udredning om, hvad han ville have sagt, når P.C. Kierkegaard frem til »at *undskylde*, at jeg nu maa byde Dem Noget, jeg først igaarftes kom i Tanker om og i al Hast lagde mig lidt tilrette« (sp. 173). Han tager nu afsæt i det paulinske tekststed 2 Kor 5,13 (401,29), hvis skelnen ml. en begejstret (ekstastisk) og en besindig tale først udlægges, og dernæst benyttes: »Og hvad nu den af mig for Øieblikket tilsigtede *Benyttelse* af vort Sted angaaer, saa gjelder den tvende Mærkeligheder i de sidste Aars Literatur, Magister S. Kierkegaards bekjendte Arbejder og Professor Martensens Dogmatik og dogmatiske Bestræbelser i det Hele« (sp. 178). I den generelle tale om de to forfattere gøres Martensen til repræsentant for besindigheden (409,11) og SK for ekstasen (409,9), men det er ikke foredragsholderens hensigt at mediere de to yderpoler (403m,5). Undervejs påtales den modsigelse, at mens SK blot talte til den enkelte, så er han nu ved at få efterlignende tilhængere (406,2), nemlig R. Nielsen (399,39) og pseudonymen 'H.H.' (400,1). Med sin sammenstilling af Martensen, SK og R. Nielsen har P.C. Kierkegaard givet sit bidrag til den omfattende debat, der indledtes med Niensens angreb på Martensen (398,12), og som i løbet af et par år talte adskillige småskrifter og artikler.

I trykt udgave: Bind 22 side 392 linje 7